

VIIRIKE

NRO 2/17
Vappu

40. vuosikerta

Pekeman Työntekijät ry
TEAM os. 100

Vappuna kadulle!

Vaikka tänä vuonna Porvoossa ei järjestetä Työväen yhteistä vapputapahtumaa, kannattaa kaupungille lähteä. Aikataulut eivät ole lehden painoon mennessä tiedossa, mutta vasemmistopuolueiden paikalliset osastot järjestävät tapahtumia niin Porvoon hautausmaalla kuin kaupungin keskustassakin.

Tässä Virikkeessä

- Yhdistyksen perustaja Toivo Ruti In memorian
- Puheenjohtajana Jukka Saarijärven haastattelu
- ”Työsuhdeasiat seisokissa”
- Työnantaja rehvastelee työnjohto-oikeudellaan
- Kesäpäiväilmoitus
- Huhtikuun eläkeläisristeily
- Työhyvinvointi osana terveyttä
- Kari Koistinen muistelee lähes 40 vuottaan
- ”Kun Suomi syntyi” loppuosa
- Vuosipäiväpalkitut ym.

NRO 2/17
40. vuosikerta
24.4.2017

Julkaisija:

Pekeman
Työntekijät ry
PL 330
06101 Porvoo
www.pekemantyyontekijat.fi

Päätoimittaja:
Jukka Saarijärvi
050 3794359

Toimitussihteeri:
Hannu Lindqvist
(09) 3949 3415
050 379 4088
Olef.-tuotanto v. 5
e-mail:
hannu.lindqvist@
borealisgroup.com

Muu toimitus:

Elof Juselius
(09) 3949 3023
050 379 4521

Pasi Mäntysaari
(09) 3949 3048
050 379 4050

Esa Karppinen
050 379 4142

Esa Vainonen
(09) 3949 3452

Painopaikka:
tt-urex
Porvoo

Seuraava Virike ilmestyy viikolla 25. Lehteen tarkoitetut kirjoitukset on oltava toimitussihteerillä 12. kesäkuuta mennessä.

KIRJOITTELE!

TEAM – liiton Kesäpäivät 2017

Kesäpäiviä vietetään Himoksella, ympärivuotisessa vapaa-ajan keskuksessa Jämsässä

19.-20.8.2017.

Ohjelmassa on mm. salibandyturnaus, melontaa, mato-ongintaa, savusauna, uinti, erilaisia rasteja, jumppavartti, rivitanssia, bingo, jousiammuntaa, frisbeegolf, patikointia ja totta kai karaokea. Ohjelmaa päivitetään liiton nettisivuille sitä mukaa, kun se vahvistuu.

Ammattiosastomme on varannut 10 paikkaa.

Mikäli haluat osallistua kesäpäiville:

Ota yhteyttä 12.5.2017 mennessä Pasi Mäntysaaren puhelimitse 050–379 4050. Paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä ja kuitataan, kun omavastuu on maksettu. Pasi antaa lähemmin tietoa (mm. tilinumero) yhteyttä otettaessa.

Omavastuu on 50 €, joka pitää sisällään matkan, majoituksen sekä osallistumismaksun.

Majoitus järjestetään HimosLomien huviloissa sis. lakanat, pyyhkeet ja aamiaisen sunnuntaina

Lisätietoa Kesäpäivistä löytyy liiton kotisivuilta: www.teamliitto.fi

Osallistujien tulee ilmoittautua itse kesäpäivillä pidettäviin kilpailuihin

Puheenjohtajan pääkirjoitus:

Hyvää Vappua!

Jukka Saarijärvi

Kuntavaalit on käyty ja tulos puhuu puolestaan. Työväestö ei reagoanut siihen, kuka heidän etuja ajaa. No, vaikutuksia arvioidaan myöhemmin, ja tyypillisesti ne eivät ole meille edullisia.

Suurseisokki lähestyy ja seisokkisopimusneuvottelut ovat parasta aikaa käynnissä, sopimuksen runko on pitkälti vanha 2012 seisokin mukainen. Siinä oleellisia asioita ovat nopeutettu vuorokierto ja päivätyövaihtoehdot. Näissä pitää muistaa, että kyseistä työaikaa noudattamalla tehdään vuosityöaikaa, joka tasataan seuraavan vuoden huhtikuun loppuun mennessä. Tässä mallissa on työnantajalla mahdollisuus antaa vapaana (käskeä pitämään) seisokissa kertyneet ylimääräiset tunnit, jolloin huhtikuun loppuun mennessä voi saldo olla tasattu. Tietenkin tämä edellyttää, että miehitys antaa mahdollisuuden näin menetellä.

Mielestäni pitää tuoda tekijöille tiedoksi, etteivät odotukset seisokinaikaisesta suuremmasta työtuntimäärästä välttämättä toteudu suurempana tilinä. Yleensä odotetaan, että seisokin ylimääräiset tunnit ovat automaattisesti ylityötä.

Seisokkipalkkio, viitaten HR:n julkaisuun 'Työsuhdeasiat seisokissa':

Seisokki on poikkeuksellinen jakso, jonka toteuttaminen suunnitelluin tavoin edellyttää kaikilta osapuolilta joustavuutta ja sopeutumista poikkeaviin työaikajärjestelyihin. Vastapainona Seisokkipalkkio.

Arvostelisin hiukan palkkiomatriisia, joka on tällä hetkellä esitys. Tunnetusti näissä kyseisissä asioissa työnantaja pyrkii pitämään pintansa ja yksi asia on mielestäni seisokin kustannusten painoarvo matriisissa (25 % yleinen matriisi ja 17 % muuttuvan osan mat-

riisi). Tämä on kohta, jonka toteutumiseen ei työntekijäportaalla ole mitään vaikuttamismahdollisuutta. Tällaisten arvojen ollessa matriisissa seisokkipalkkion vastapainona toimiminen ei toteudu, vaan tässä tilanteessa ostetaan sika säkissä. Paljon on lupauksia, mutta mitään varmaa ei ole siitä, mikä urakoinnin tuotto on ja tämä on mielestäni työnteon kulmakivi. Työstä pitää sopia palkkio, eikä spekuloida sillä, että jos nämä ehdot täyttyvät niin ehkä sitten jotakin kassaan kertyisi muutakin kuin vuosityöaikaa. Syy tähän epäkohtien esiintuomiseen tulee siitä huomiosta, että käytämme kohtuuttoman paljon energiaa seisokkien jälkeen sopimuskohtien jälkiruotimiseen.

Sopimus aina antaa mahdollisuuden palkita, mutta tässä tapauksessa se antaa myös mahdollisuuden jättää se tekemättä. Arviointi jää jäsenistölle, ovatko ehdot hyvät vai ei.

Tes-neuvottelut lähestyvät, joten jäsenistöltä odotetaan hyviä esityksiä eteenpäin vietäviksi. Pääluotolle ehdotuksia, mikä sopimuksessamme mielestänne ei toimi.

Aloitetoiminnasta: Kuulin aloitteesta, jossa pi-kuvat siirrettäisiin isolle kosketusnäytölle, josta niitä olisi helpompi päivittää ja käsitellä. Aloite tyrmättiin syillä, jotka olivat, että kyseinen laite oli vastoin yhtiön sääntöjä ja että operaattorien kyky toimia niin edistyneen laitteen kanssa oli todettu puutteelliseksi. Nyt on kuitenkin tapahtunut huima kehitys osaamisessa, koska kyseinen näyttö on hankittu ainakin yhdelle osastolle. Tällainen kehitys on aina tervetullutta, koska näillä toimilla nostamme omaa imagoamme.

Tätä kirjoittaessani ulkona paistaa aurinko ja Pääsiäinen on vielä viettämättä, joten Hyvää Kevättä!

Ammattiosaston hallitus kokoontuu

keskiviikkona 17. toukokuuta
ja torstaina 15. kesäkuuta.

Päälüottamusmiehen palsta:

Työsuhdeasiat seisokissa

Elof Juselius

Edellisessä numerossa jäin lauseeseen työsuhdeasiat seisokissa... Nyt tätä kirjoittaessa, tämä työsuhdeasiat seisokissa-ohje on tarkkaan luettu ja työnantajan (TA:n) kanssa käyty läpi. Ohje sisältää monia asioita, joihin työntekijät (TT) ja toimihenkilöiden (TH) edustajat olisivat halunneet vaikuttaa ja saada muutoksia. TA:n edustaja kuitenkin ilmoitti, että ohjeet tulevat suoraan laista ja TES:stä, sekä että yritys käyttää direktio-oikeutta. No, siihen kun totesimme, että mitä tästä sitten neuvotellaan, niin TA ilmoitti että ei nämä mitkään neuvottelut olekaan, vaan keskustelut. Aika paljon jäi asioita, joista olisi ehkä kannattanut neuvotella...

Seisokkisopimus

Itse seisokkisopimus ja matriisi muistuttavat aikalailla vuoden 2012 suurseisokin sopimusta. Näistä sentään neuvotellaan, vaikka nämäkin neuvottelut aika- moista sanelua ovat. Suurin osa tulee saneltuna konsernista. Tällä kertaa TA onkin päättänyt neuvotella TT:n ja TH:n pääedustajien kanssa ja ajatuksena niillä on, että vasta kun sopimus on saatu teh-

tyä ja allekirjoitettua, se vietäisiin osastoille, missä siitä voisi ”keskustella”. Hiukan outoa meininkiä, tai jos tämä on sitä osallistamista?

Neuvottelukulttuuria

Jotain on muuttunut meillä neuvottelukulttuurissa tai yleensä tavassa keskustella ja sopia asioista. Viime aikoina neuvotellessa aika useasti TA käyttää sanoja: tulee laista, mennään TES:n mukaan, direktio-oikeus. Laki on laki, mutta melkein aina tulkittavissa. Hyvänä esimerkkinä ulkopuolisesta työvoimasta ilmoittaminen, jota TA on vitkutellut ja pyöritellyt viilaten pilkkuja useamman vuoden ajan. Mahtaakohan asiaan liittyä jokin hämärää, kun ei viitsitä niinkin yksinkertaista asiaa hoitaa? Mitä TES:iin tulee, niin mitä sinne on kirjattu ja sovittu ovat minimi ja aina voidaan sopia paremmin. Direktio-oikeuden käyttäminen, ja varsinkin sillä pullistelu, saa varmasti porukan kuumenemaan.

Viime aikoina ollaan kerta toisensa jälkeen törmätty ilmiöön, joka on jatkunut viimeiset neljä vuotta. Kun asioista neuvotellaan, TA:n osapuolella ei olekaan riittävästi natsoja tehdä päätöksiä,

vaan asia pallotellaan ties mihin ja minne. Aikaisemmin asiat vietiin FLT:hen päätettäväksi ja jos ei sopinut, niin neuvottelijoille annettiin uudet eväät ja taas jatkettiin neuvotteluja. Sellainen on aika aikaa vievää touhua ja hermoja vaativaa. Hyviä esimerkkejä neuvottelut petron osastolisästä yli kaksi vuotta, Logistiikan osastolisäneuvottelut menossa kolmatta vuotta, eikä loppua näy, ym. ym. Sama tyyli jatkuu näissä seisokkilisäneuvotteluissa. TA:n edustajat neuvottelevat, mutta joutuvat raportoimaan ja hyväksyttämään sovittuja asioita, tällä kertaa jollakin seisokki-stiiring ryhmällä... voi helvetti mitä touhua, taas neuvotellaan porukan kanssa jolla ei ole tarpeeksi natsoja. NO EHKÄ sopimukset valmistuvat ennen seisokin alkamista.

Hyvää vappua kaikille!

Terveisin *Juice*

Kiitos

Työkavereille
kaikista yhteisistä vuosista!

Onni Pasma

www.pekemantyyntekijat.fi

Työsuojeluvaltuutetun palsta

Pasi Mäntysaari

Kevätaikaa

Talven jälkeen ja kevään oikuttelevien ilmojen aikaan tuntuvat sään muutokset kropassa ja varsinkin ihmismielessä. On outoa, että kun luonto ”puhkeaa kukkaan”, niin kaikkein herkimmin voi stressi tai masennus iskeä. On kuin uudistumisen hetkellä mielen sopukoissa myllertävät ajatukset johtaisivat mielen ylikuormittumiseen. Tällaisena hetkenä voi jokainen keventää kanssakulkijan taakkaa huomioimalla, välittämällä ja osallistumalla keskusteluihin.

Yhteistyö

Huhtikuun 11. pidetyssä työsuojeluyhteistyöpäivässä (kuva) oli esillä

työhyvinvointi, jonka merkitys as-karrutti jokaista läsnäolijaa. Ei ole itsestään selvää, mikä hyvinvoinnin merkitys kullekin ihmiselle on. Jokaisen henkilön oma asenne on avaintekijänä, mitkä tarpeet jokai-

nen kokee elämässään merkityksellisimmiksi. Mitä työltä odottaa: Onko raha merkityksellisempi kuin työolosuhteet ja työn sisältö? Miksi henkilöt viihtyvät omassa työssään, vai viihtyvätkö. Jos työ ei anna mitään, niin voiko vapaa-ajastakaan nauttia tai toisinpäin. Kun tuo esille itselle merkityksellisiä hyvinvointiin vaikuttavia tekijöitä ja niitä jopa rakentavasti soveltaen, voi ratkaisu työhyvinvoinnin parantamiseksi olla saavutettu.

Alkoholi

Yhteistyöpäivässä puhuttiin myös liiallisesta alkoholin käytöstä (alkoholismista). Ei ole helppo puuttua työtoverin ongelmiin. Kuitenkin juuri puuttuminen ja asiasta keskustelu on merkityksellisin keino vaikuttaa henkilön elämän ongelman, viinan kirouksen, poistamiseen. On aika raskas taakka kantaa jälkikäteen kaverin sortumisen taakkaa, kun ei tullut puututtua. Kun kaverilta menee loppukädessä jopa työpaikka, niin asiat eivät ole todellakaan menneet hyvin.

Suurseisokki

Totta kai työsuojeluyhteistyöpäivillä puhuttiin ja paneuduttiin

myös vuoden 2017 suurseisokin sisältöön ja tarpeisiin. Ryhmätöissä pyrittiin löytämään viestinnän seisokkiin osallistuville oleellista tietoa. Hyödynnettäessä uusia teknisiä viestintäkanavia tulee niiden käyttömahdollisuuksia hyödyntää mahdollisimman paljon. Ryhmien löytämät ideat tulevat näkymään seisokin aikaan.

Mielensäpahoittaja

Kyllä minä niin mieleni pahoitin, kun kaverini kuoli. Ei ole maailmassa ja elämässä kaikki kohdallaan, kun henkilö, joka oli uutera työntekijä ja aina valmis tekemään ylitöitä menetti jo ennen eläkeikää henkensä. Hän jaksoi työpaikalla kantaa kortensa kekoon joka käänneessä. Hän ei valittanut väsymystä tai työn tuomia paineita. Kyllä ei ole kaikki asiat ihan kohdallaan, kun ikänsä töitä paiskii ja sitten kun olisi mahdollisuus nauttia ansaittuja eläkepäiviä, niin elämän lanka katkeaa. Olisiko asialla taas se, jolta ”eivät uniperunat ja suturat lopu” vaikuttanut tavallisen duunarin mieleen ja elämään. Paina, paina elämässäsi ja kun ei voimat enää riitä, eikä sinusta ole enää hyötyä, niin voit väistyä. Etpähän ole jakamassa eläkerahojakaan.

Turvallista ja aurinkoista VAPPUA!

Pasi

Toivo Ruti

28.4.1940 – 23.3.2017

Pekeman Työntekijät ry:n perustamisen puuhamiehenä ja ensimmäisenä puheenjohtajana tunnetun Toivo Kaarlo Rutin voimakas elämänliekki on sammunut. Ammattiosasto osoittaa kunnioitustaan Topille ja osallistuu omaisten syvään suruun.

Rutin Topi, Persoona

Elettiin aivan 1980-luvun alkua, jolloin Stymer ja oma työpaikkani Kymin Teollisuuskemikaalit olivat juuri siirtyneet Neste Chemicalsin lipun alle. Pekeman Neste oli hankkinut jo aiemmin kokonaan omistukseensa. ”Teollisuuskemikaalit” tunnettiin lyhenteellä ”Kaalitehdas”. Ilmaan levinneet yhdisteet haisivat, vaikkakaan eivät kaalille.

Organisaatioiden yhdistyttyä muovin kunnossapito ulottui melko uusille, mutta ylläpidon puutteessa jo huonokuntoisiksi ehtineille tuotantolaitoksillemme. Tuolloin tapahtuivat ensikosketukseni tisurien (vuorokorjausryhmä) pomona olleen Topin kanssa. Tisureita tarvittiin öiseen aikaan korjaamaan ja välillä tekemään väliaikaisia virityksiä tuotannon pyörittämiseksi.

Mies erottui massasta ensi näkemältä. Ei yksin siksi, että hän tehokkaasti keksi ratkaisut, vaan myös siksi, että usein samalla tuli evästyksiä meidän pomoille ja terveisiä jatkotoimenpiteistä yksikön johdolle. Meitä se huvitti suunnattomasti, sillä terveiset eivät aina olleet kovin ystävällisiä. Oikeassa hän oli ja samalla tuki meidän näkemyksiä,

jotka teimme pitkälle itseohjautuvaa työtämme – kuitenkin mielestämme ilman riittäviä vaikuttamismahdollisuuksia työoloihin. Olotoki lähtivät paranemaan Nesteen tultua omistajaksi, mutta mieleen jäivät Topin aamuöiset mylvähtelyt esimerkiksi käryvien eristeiden rempallaan olemisesta.

Heti perään ay-kokemusten kautta Topi putkahteli esiin tuon tuosta, tosin toisen käden tietona. Sivun yläosassa oleva valokuva oli jo tuolloin päaluottamusmiehen huoneen seinällä. Kuulin Järveläisen Veikolta Pekeman hengestä ja muista historioista, joiden taustalta aina tahtoi löytyä yksi ja sama mies.

Topi päätyi Chemicalsin aikana Haksiin vetämään omaa keksimistä ja kehitystyötään ja myöhemmin muualle, mutta tiemme kohtasivat taas vuoden 2000 alusta alkaen, jolloin Tourusen Tumpin kanssa kävin ensi kertaa Savitaipaleella häntä tapaamassa. Topilla oli eräs projekti, joka ei ollut edennyt, vaikka yleensä hän vei asioita, eivätkä ne häntä: Kirja. Tuon kirjan Topi sai valmiiksi vuoden 2016 syksyllä. ”Toivo Ruti — poikakodin karkuri, tuotekehittäjä ja yrittäjähenkinen tulisielu” löytyy päaluottamusmiehen huoneesta.

Hannu Lindqvist

Eläkeläiset Tallinnassa

Pekeman Työntekijät ry järjesti yhdessä PÖT:n kanssa ammattiosastojemme eläkeläisille Tallinnan risteilyn 12.4. Osastostamme mukaan osallistui 37 eläkeläistä ja PÖT:stä 29.

Tunnelma oli lämmin jo linja-autossa, jossa jokainen istumapaikka oli käytössä. Laivassa porukka nautti buffetpöydän antimista ja Tallinnan satamassa oli laivan myymälä varattu maihinnousun aikaan ryhmän käyttöön. Aurinkoisessa Tallinnassa käytiin ostoksilla.

Paluumatka taittui Lea Laveinin tahdittaman tanssin ja karaoke-esitysten siivittämänä. Vielä ennen Helsingin satamaan tuloa muistettiin hyödyntää ateriakupongit, joten jokainen jakso riipeästi kiiruhtaa linja-autoon ja turvalliseen kotimatkallesi.

Osallistujat olivat paluumatkalla kiitollisia eläkeläisjäsenistöään muistaville ammattiosastoille. Kahden vuoden päästä nykyiset

ja uudet eläkeläiset saavat jälleen kutsun yhteiselle risteilylle tapamaan tuttuja ja muistelemaankin.

Pasi

Palvelusvuosista palkittuja

Borealiksen vuosipäivänä 1. maaliskuuta palkittiin jälleen ansioituneita. Palvelusvuosien perusteella palkittavia oli tällä kertaa vajaat 30. Ikäluokat ovat tässä vaiheessa sellaiset, ettei entisen suuruista joukkoa ole; heistä 11 oli työntekijöitä:

Vuoden 2016 kuluessa 40 vuoden rajapyykin saavuttaneet: Ilkka Eskola, Kari Rytkönen, Jörgen Backman, Eero Latvala, Jarmo Oksanen ja Pertti Itkonen. 30 vuotta palvelleet: Esa Sormunen, Risto Turunen, Jarmo Kosunen ja Jari Pylvänäinen sekä 20 vuotta Kalevi Nurminen.

Parhaat onnittelut!

Kuvassa 40 vuodesta palkittuja; vasemmalta Eero Latvala, Kari Rytkönen, Jörgen Backman ja Ilkka Eskola.

kuva: Kirsiikka Mäännistö

Toiminnan mies

Jukka Saarijärven persoona vaatii toimintaa elääkseen. Haastavat työtehtävät ja myös luottamustoimet ovat sitä tarjonneet. Posion poika laskeutui etelään Rautaruukin Mustavaaran kaivostoiminnan loputtua kotipuolella. Etelä tarkoitti siinä vaiheessa Libanonia, jonne hän päätyi YK-joukkoihin. Komennuksen päätyttyä vauhtia haettiin vielä kertaalleen pohjoisesta, mutta saman tien Neste Chemicalsin PP:lle haettiin lisää voimaa.

– Mustavaara oli hyvä työpaikka, kaksivuorotyössä viikonloppuineen ansiotasokin kohtalainen. Kerkisin olla viidettä vuotta. Toiminta jatkui junanvaunujen valmistuksella, mutta minua ei laboranttina koulutettu siihen. Olin jo pari kolme kertaa perunut lähtöni YK-joukkoihin, joten silloin oli aika lähteä maailmalle. Lähdin Niinisalon kautta Libanoniin, josta kotiuduin kesällä 1988.

Lyhytaikaisesti työttömänä kotipuolella sitten veneillessäni havahduin painumaan kirjastoon selaaamaan lehdistä työpaikkoja. Tarjolla oli kaksi äitiysloman tuurausta, joiden lisäksi oli jo umpeen mennyt PP:n haku. Soitin ja sanottiin, että otetaan vielä yhdet miehet per vuoro. Se oli laadunvalvontatyötä, kuten kaivoksellakin, joten tarvittu ammattitaito oli olemassa.

Neste Chemicalsiin vuonna 1988

Siitä lähtien Jukka on ulkomaan komennuksia lukuun ottamatta vaikuttanut Porvoossa. Sosiaalinen luonne on vienyt eteenpäin. Jukasta tuli noina vuosina teknisten yhdysmies PP:n labrassa.

– Vuonna 93 labrasta haluttiin purkaa viitisen henkeä pois, koska

PE2:n valmiiksi rakentaminen oli pantu jäihin Nesteen päätettyä luopua kemian divisioonastaan. Ehdotin, että siirretään poistettava määrä jäähyllä Saudi-Arabiaan, jossa Neste oli osa-omistajana perustamassa sikäläistä labraa ja sinne oli haku. Sieltä miehet saisi takaisin kun tarvitaan. Lupasin itseni vapaaehtoiseksi, ja niin tuli ensimmäinen lentojätjän keikka tehdyksi. Se oli hektinen puoli vuotta pelkkää työtä.

Saudeista palattuani alkoi Porvoon krakkerin seisokki, jonne sijoituin valvojaksi, jonka jälkeen koetehdas POKO:lla vapautui paikka. Siitä lähtien olen ollut operaattori ja siirryin teknisten liitosta kemialaisiin. Vuonna 99 tuli ajankohtaiseksi ensimmäinen Borougen reissu. Tein eräänlaista teknisen avustajan tehtävää vuoropomon ja paneelin välissä. Käynnistys sujui hienosti ja sieltä sitä rahaa virtaa nyt Borealikselle. Palasin POKO:lle kahden vuoden jälkeen.

Myöhemmin 2009 alkuvuoden olin joitakin kuukausia Itävallan Shwechatissa käynnistämässä uudelleen rakennettua pilot-laitosta.

Komennusputki jatkui melkein suoraan lomien jälkeen, kun lähdin toiselle Borougen reissulleni taas reiluksi pariksi vuodeksi. Vuoden 2011 lopussa palatessani minut ohjattiin BC-pilotille katalyyttin tekkoon. Sekin oli ihan mielenkiintoinen työpaikka, aivan erilaista kuin operaattorin työ muualla. Laborantin taidot pääsivät taas käyttöön.

BC-pilotilla Jukka oli luottamusmiehenä ja silloin alkanut aktiivisuuskausi jatkuu. Erilaisia luottamustoimia on tullut lähinnä ao:n hallituspaikan myötä, mm. yksi vuosi varapuheenjohtajana. Osaston luottamusmiehen toimi jäi, kun Jukka paria vuotta myöhemmin palasi POKO:lle vanhojen vuorokaverien soitettua, että täällä olis paikka. Niillä sijoillaan hän on nyt pysynyt, mutta:

Miten sinusta tuli ammattiosaston puheenjohtaja?

– No yllättäen ja ilman omaa pyrkymä. Kun huutelee aikansa selän takaa, niin jossakin vaiheessa joutuu tilille. Oli sitä yhdistystaustaa sen

Hallituksen kokouksissa pöydän päässä on vuodenvaihteesta alkaen istunut operaattori Jukka Saarijärvi

Jukka tietää luottamustehtävien olevan aina jollakin tavalla määrääkisiä, eikä maalaile itselleen maailmaa syleileviä tavoitteita

verran, että johdin aikanaan Posion VPK:n nuorisotoimintaa - ja oli siinä yhteisiä piirteitä tämän kanssa, vaikka asiat on modernisoituneet.

Liitto on fuusioitumassa

Mitä arvelet kehityksestämme liittofuusion jälkeen?

- Vaikea sitä on sanoa. Jos oma TES-ryhmä oman edustuksen kera säilyy, kuten liitosta on lupailtu, se on oleellista. Yleisesti äänemme kuuluvuus tulee heikkenemään ja todennäköisesti joudumme toimimaan entistä itsenäisemmin.

Mitä se enempi itsenäisyys käytännössä on? Puheenjohtaja tuumailee näin:

- Ao:ssa meidän pitäisi nostaa ryhtiliike, koska jäsenistö on luvattoman heikosti selvillä edunvalvonnan marssijärjestyksestä. Suurin osa ei taida tuntea päätösmekanismia tai miten saadaan muutoksia aikaan. Kun tällä hetkellä esimerkiksi Borealis on yksipuolisesti ilmoittanut työaikajärjestelyistä seisokeissa, ei jäsenistö välttämättä tiedä, että vuoden lopulla voi tulla täystör-

mäys työaikojen osalta - mahtaako työnantajakaan ymmärtää sitä? Voi olla mahdollista, että vuosityöaika tulee täyttymään reilusti ennen kuin vuosi päättyy. Jos ylityötunnit seisokkivuonna on täynnä tai tarvittava määrä miehiä ei jaksakaan enää tehdä ylitöitä, pysähtyy laitokset man-powerin puutteessa. Porukan pitäisi osata ennakoida ja laskea, miten työaika muodostuu eri vaihtoehtoisissa. Borealishan on ilmoittanut, ettei näistä neuvotella, vaan vetäytyy direktio-oikeuden taakse. Työnantaja on ottamassa tässä lyhytaikaisen lainan.

Onko fuusiossa mielestäsi kysymys puoluepoliittisesta projektista?

- Kyllä, ihan selkeästi. Se oli nähtävissä alusta lähtien. Puoluekuri menee ohi kenttäväen tarpeiden edunvalvonnassa ja se kärjistyy enemmän, mitä suurempi liitto on.

Yhteistyö tarpeen

Pekeman ammattiosaston osalta tietenkin tilanne on vahvemmin hallinnassa, kuin keskimäärin, josta

Jukka toteaa:

- Meidän ao:ssa yleinen asioiden taso on hyvä, mutta henkilöstöryhmien välinen yhteistyö ei näydy riittävästi.

Miksi Pekema erosi SAK:n Paikallisjärjestöstä?

Sen toiminta oli kutistunut vuosien mittaan niin, ettei maksettu vuosimaksu enää vastannut tarkoitustaan. Toiminta oli kääriytynyt vapputapahtumaan. Toivottavasti yhteinen tapahtuma järjestyy edelleen ja ehkä olemme tukemassa sellaista muulla tavoin kuin vuotuisella jäsenmaksulla.

Sairauskassan jäsenmaksu ja etuisuudet ovat kovassa paineessa. Mitä siitä seuraa?

- Nykyisessä vuorosysteemissä on äärimmäisen vaikeaa saada akuuttiin tarpeeseen palveluja omasta työterveydestä, kun kapasiteettia ei ole. Sehän ajaa väkisin yksityisille, joka kasvattaa kustannuksia jyrkästi. Samaa aikaan, kun työantajapuoli puhuu "terveydestä huolehtimisesta" ja "työhyvinvoinnista", se kieltäytyy oman maksuosuutensa kasvattamisesta ja se vastuu jää työntekijöille itselleen. Pakettiin kuuluu lisäksi, että Kela on kiristämässä omia osuuksiaan, joka ajaa vielä enemmän painetta sairauskassalle.

Jukka Saarijärvi helposti lähestyttävänä luottamushenkilönä odottaa jäsenistöltä rohkeasti yhteydenottoja. Hyvä keino tähän on myös se, että uusittujen kotisivujen keskustelumahdollisuuksia käytettäisiin, annettaisiin viestiä hallitukselle ja luottamusmiehille. Tänä aikakautena se on suositeltava kanava käydä debattia, jos on kiviä kengissä, Jukka viestittää joskus turhankin pidättyväiselle jäsenistölle.

Hannu Lindqvist

Aatteelliset vastaan aateliset

Sarjassa käsitellään asioita, jotka ovat tietyssä mitassa tabuja. Asioita, joille niin kärkkäällä valtamedialla ei lööppipaperia ole riittänyt. Esko Seppäsen viime vuonna ilmestynyt ”Mistä Suomi vaikenee” on toiminut joissa-

kin kohdin tietolähteenä. Sarjan aluksi kak-siosainen essee Suomen historian kouluope-tuksesta, myöhemmin muita aiheita, joissa maamme ”aatelistolla” ei ole puhtaita jauhoja pussissaan.

Aatteelliset vastaan aateliset, osa 2

Kun Suomi syntyi

Vuoden 2017 vappupamflettina jatkakaamme viime numeron kou-lumuisteluksia. Alkuosassa ker-roin, kuinka koululaitoksen jaka-maan informaatioon oli nojaami-nen ja olihan se monissa asioissa oikeaakin tietoa.

Itse otsikkoon mennäksemme Suomen itsenäisyyden saavuttami-sen eräs suurimpia ansioituneita oli yli 100 vuotta aiemmin val-mistelutyön tehnyt Gammelbac-kasta kotoisin ollut Yrjö Maunu Sprengtporten. Hän pullikoi ruot-salaista kruunundiktaturia vas-taan vapautensa ja henkensä kau-palla. Lopulta Suomen syntymä ei tapahtunut keisarinleikkauksella (korkeintaan keisarillisten päiden leikkauksella), vaan aika luonnol-lista tietä kansallisen kehityskulun saattamana. Ykä Kamppulasta on muuten haudattuna Pietarin Vasi-linsaareen venäläisenä kenraalina.

Leninin lahja...

Pääansio maamme syntymästä on annettava V.I. Leninille. Mr. Le-ninin suopeus suomalaisia koh-taan vaiettiin alakoulun luokka-

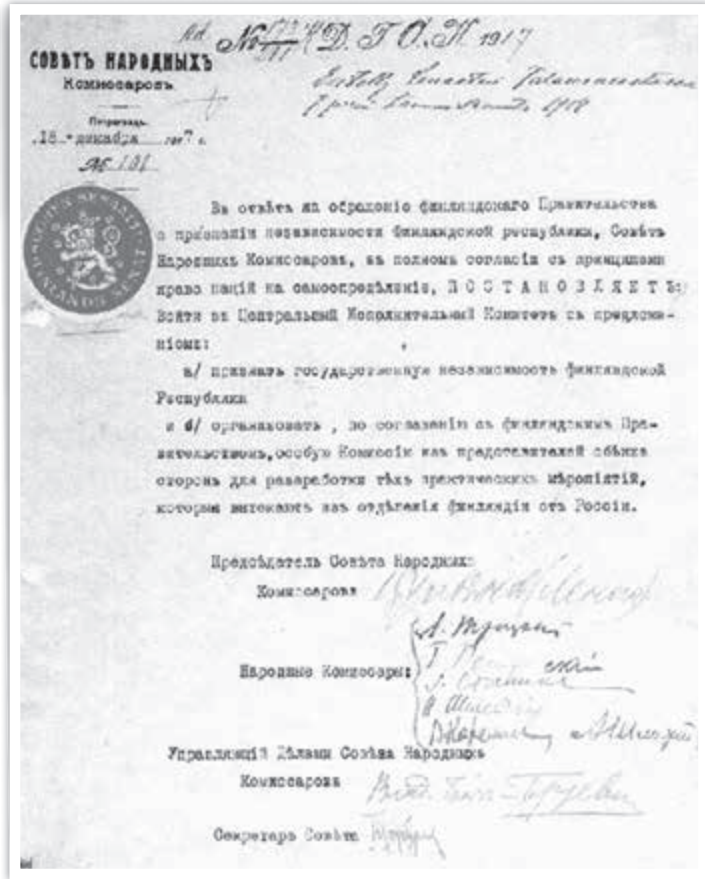
huoneessa hengiltä. Ryssäviha eli silloin sodan jälkeistä tavallaan oikeutettua aikakauttaan. Aina-kin ymmärrettävää. Asia esitettiin sellaisessa valossa, että ”suoma-laiset ottivat itsenäisyyden, eikä ryssä mahtanut mitään”. Totta kai ryssä olisi halutessaan mahtanut, sillähän oli Suomessa entuudes-taan joukkojakin, mutta Suomen itsenäistyminen sopi Leninille hy-vin. Leninin vastustajia oli paljon, mm. Venäjän monarkistit, Ruotsin monarkistit, sekä Suomen porva-risto, joka halusi meidänkin maa-hamme morarkian.

Käytännössä Lenin lahjoitti Suomelle itsenäisyyden. Suomen oikeistolaiselle senaatille ei vain

mitenkään tahtonut käydä ajatus, että itsenäisyyden tunnustaminen on ensin pyydettävä heidän parjaa-miltaan bolshevikeilta ja vasta sit-ten muutkin maat voivat tunnustaa Suomen. Se oli kuitenkin nokki-majärjestys. Mutta heti sen jälkeen alkoikin sitten valkoinen terrori, jonka virallinen nimi oli ”Luja jär-jestysvalta”. Suojeluskuntaliikkeen raakuuksien seurauksena alkoi luokkasota, johon se kuljetutti lai-valasteittain saksalaisia aseistettuja sotilaita lahtarien avuksi, koska punikkikaarti oli alkanut panna hanttiin ja myös valkoisia vietiin saunan taakse. Kaikkiaan yhteensä 24 221 punaista ja 4838 valkoi-siin kuulunutta menetti henkensä.

Sisällissodan uhrin

	Taisteluissa	Murhattu/teloitettu	Vankileireillä
Punaiset	5199	7370	11 652
Valkoiset	3414	1424	-

Venäjän kansankomissaarien neuvoston 31.12.1917 antama esitys Suomen itsenäisyyden tunnustamisesta (Wikipedia)

Luku on samaa luokkaa, kuin talvisodassa. Lahtarit jatkoivat murhatöitään vankileireillä vielä – ja etenkin - sen jälkeen, kun punaiset olivat lopettaneet sotatoimet ja antautuneet. Myös Venäjän kansalaisia teloitettiin. Sekin kannattaa muistaa silloin, kun arvostellaan Venäjän tämän ajan toimia esimerkiksi Krimillä.

...Ja lahtarien lahja

Saksalaisen kuninkaan pestaaminen Suomen ensimmäiseksi hallitsijaksi on hyvin levinnyt tieto. Sen takana oli silloinen Kokoomus. Onneksi Saksa hävisi silloinkin maailmansodassa Venäjälle ja Suomi jäi tasavallaksi, eikä siirtynyt perustuslailliseen fasismiin. Suomen ”Isänmaallisen Kansan-

liikkeen” lahja Suomelle oli saksalaisjoukkojen tuominen teurastamaan omaa kansaa, joka ei ole niinkään tunnettu seikka.

En muista median koskaan revitelleen lööpeissään tästä. Se oli kaiketi sen ajan natsivetoinen Nato. Kyseessä jo muutenkin oli kansanmurha (Unto Kiiskinen: Kaksi kansanmurhaa), jonka vankileirityranniaa sakut armottomuudellaan tehostivat. Vastineeksi valkoiset käytännössä

lahjoittivat maamme Saksalle (silloinkin) lupaamalla sille oikeuden perustaa laivastotukikohtia ja alistaen sille Suomen talouselämän ulkomaankauppoineen sekä luonnonvaroineen (Markku Kuisma).

Mannerheim usutti suomalaisia toisia suomalaisia vastaan väittäen päiväkäskyssään, että venäläiset joukot sotivat Suomessa punaisten puolella. En muista, sanottiinko niin kouluajan historian opetuksessa, mutta näinhän ei ollut. Punaiset saivat venäläisiltä jonkin verran aseita ja sanotaan Trotskin jopa lähettäneen niitä, mutta venäläisiä osallistui taisteluihin vain harvoissa poikkeustapauksissa. Neuvosto-Venäjä ei ollut osapuolena. Kouluopetus kuitenkin laukasi omalla mannerheimilaisella ratsullaan ja sen mukaan Lenin oli valtaamassa Suomea takaisin.

Emeritus-MEP Esko Seppänen toteaa teoksessaan ”Mistä Suomi vaikenee” marsalkan käyttäneen ryssäviha-korttia motivoidakseen pohjoisen valkoisia taistelemaan etelän punaisia vastaan. Tiedotusvälineitä seuratessa kuulostaa liiankin tutulta.

Valkohattuinen vaara

”Ajat on toiset kuin 100 vuotta sitten!” Näin sanotaan ja peretään itseään. Naapurivihan lietsonnassa vallitsevat yhä samat keinot, vaikka uusiakin on keksitty.

Persujen trendiministeri Jussi Niinistö puhui talvella vihreistä miehistä, joilla tarkoitti Suomen Raskaaseen ujuttautuneiden kaksoiskansalaisten; Venäjän veikkojen vaaraa. Ihmetellä kyllä sopii, miksi sellainen on yleensä tehty mahdolliseksi? On kai ihan selvää, ettei sotalaitoksen johdotehtäviin kukaan täyspäinen ota muita kuin syntyperäisiä. Eikä kaikille ohikulkijoille pidä asetta antaa. Olkoon rasismia tahi ei. Tämä myöhäsyntyinen havainto ei tee mainitusta ministeristä suurmiestä. Sen sijaan pitäisi ohjata Valtakunnanoikeuteen ne martha-aivoiset, jotka tämän aiemmin ovat sallineet.

Asiasta on kouriintuntuva kokemustakin. Heti Suomen itsenäistyttyä lahtarit kutsuivat suojeluskuntien pääjohtajaksi suomalaisen syntyjään, mutta 30 vuotta keisarillista Venäjää palvelleen kenraaliluutnantti C.G.E. Mannerheimin. Vasemmisto vastusti ja vastustukseen vastattiin teloituksin. Mitä näistä asioista opetettiin koululapsille 1960-luvulla?

Seuraavalle sivulle

Edelliseltä sivulta

Historian tulkinnoilla on vaikutusta tämän päivän ajatteluun. Olisin toivonut opetukselta yksinäpaisuuden sijaan parempaa rehellisyyttä, olimmehan oppilaina riippuvaisessa asemassa koululaitoksen jakamaan informaatioon. Vihaisen marsalkan kuva siellä luokkahuoneen seinällä valvoi ja muistutti, mitä opettajan tuli opettaa, mutta eipä ollut O.W. Kuusisen kuvaa, vaikka tämä oli merkittävimpään asemaan maailmassa koskaan kohonnut suomalaissyntyinen. Joku viisas voi sanoa, että Otto Willehän loikkasi! Mitä sitten

teki Mannerheim? Mieleeni ei ole selkiytynyt vielääkään, mitä kansaa tundran ja Alppien väliltä tämä palkkasoturi edusti?

Harvinaisen oppimaton kansa

Kun myöhemmässä elämässä suuri joukko asioita on paljastunut muuksi, kuin mitä puisessa pulpetissa istuville opetettiin, on oma-kohtaisesti mennyt luottamus koko koneistoon. Kananlihalla ajattelen, että mikähän kiipijä-porvari tätäkin koulumuistelmaa nyt laatisi, jos opetus olisi ollut rehtiä ja liimannut puolelleen?

Historian sanoman tulisi noudata Borealixsen teesiä; virheistä oppimista. Auschwitzissa sellin seinätaulun teksti opetti: ”Jollet muista historiaasi, joudut toistamaan itseäsi.” Silti maamme johto on jälleen kerran lähtenyt sotapeliin unohtaen Tuntemattomasta tutun viittauksen ”pään lyömisestä Karjalan mäntyyn”. Uuteen Nato-aseistukseen on hallitus laskenut löytyvän 15 miljardia. Naton jatkuvien kulujen hintalappu ei mahdu tähän juttuun, joten siitä tuonnempana.

Hannu Lindqvist

Kohti uusia seikkailuja

Niin se vaan on aika vierähtänyt. Maaliskuussa -79 tallustelin ensi askeleitani Sköldvikin maaperällä. Kohdeosastoksi minulle tuolloin määriteltiin muovitehtaiden Tuotevarasto. Tämä oli järjestyksessään toinen työpaikka armeijan jälkeen. Ensimmäiset kuukaudet sujuivat rauhallisesti. Pakkaus- ja lastauspuolella oli tullessani hiljaista. Työnopastukselle oli näin aikaa, joka minun tapauksessani oli tietysti hyvä juttu. Laurosen Mikon opastuksella pääsin pikku hiljaa sisälle työnteon saloihin. Olihan tänne töihin tulo jonkinlainen muutos ja kulttuurishokki. Edellinen työpaikkani kun oli Mäkelän Arvin lumikolapaja Askolan Monninkylässä. Mikon rauhallisella ja asiantuntevalla opastuksella alkushokki siitä nopeasti hälveni.

Mikko oli myös osaston luottamusmies. Häneltä ehkä sain ensikipinän siihen mitä tuleman piti. Mikko saikin sitten ylipuhuttua

meikäläisen materiaalinkäsittelyn luottamusmieheksi. Materiaalinkäsittelyssä olivat tuohon aikaan käytössä ns. tuotantopalkkiojärjestelmät. Nämä perustuivat pakattuihin tonneihin ja kappalemääriin. Autolastareilla oli puolestaan tuntipohjaiset lisät. Niistä mm. väännettiin osastokohtaisissa neuvotteluissa tavan takaa. Entisenä

varaston luottona on harmittanut viimeaikaiset viestit yhtiön edustajien haluttomuudesta neuvotella työntekijöiden palkka-asioista. Tämä kertoo osaltaan yhtiön edustajien koventuneesta linjasta työpaikoilla.

Pääluottohommat alkoivat

Vajaa pari vuotta siinä meni, kun minut sitten laitettiin kovan paikan eteen. Pitkäaikainen pääluottamusmies Veikko Järveläinen oli lopettamassa pääluoton tehtävät. Hyviä ehdokkaita oli, mutta kaikki kieltäytyivät sitä mukaa kun kysyttiin. Sitten tultiin kysymään minulta. Pitkään mietin mutta kun muita ei vapaaehtoisiksi lupautunut, päätin suostua ehdokkaaksi. Näin ne sitten alkoi vuonna -85 pääluoton hommat.

Täysin vihreät korvantaustat ja vähän kokemusta oli meikäläisen lähtökohtana pääluoton tehtävään.

Kari Koistinen toimi 10 vuotta pääluottamusmiehenä. Kuva vuodelta 2009 varapääluottokaudelta

Nuorena ja kokemattomana tilannettani kuitenkin helpotti, kun tukenani oli ”vanha” kaarti. Oli keltä kysyä neuvoja. Siitä se sitten pikkuhiljaa lähti liikkeelle. Alkuvuodet pääluoton homma oli puolipäiväinen. Neljä tuntia varastolla ja neljä tuntia kopilla. Ennen päätömisuutta olin jonkin aikaa ns. perehdyttävä. Puoli päivää oli varattu uusien taloon tulevien perehdyttämiseksi ja toinen puolikas pääluoton tehtäville. Työ tekijäänsä opettaa niinku sanotaan. Vähän kerrassaan kokemustakin kertyi ja aloin jo pärjäämään neuvotteluisakin.

Heti alkuvuosille osui pari isompaa kokousta. Kemian Työntekijäin Liiton liittokokous ja myöhemmin SAK:n edustajakokous. Nuorelle luotolle nämä olivat kokemusta kasvattaneita tilaisuuksia. Kemian Työntekijäin liittokokouksessa tulin valituksi nuorisosaostoon. Myöhemmin luottovuosina toimin sopimusalamme TES- jaostossa ja myöhemmin sen puheenjohtajana. 90-luvulla tulin valituksi SAK:n valtuustoon. Nämä olivat tärkeimmät foorumit joissa tuli pääluottouralla toimittua liitossa ja SAK:ssa.

Muistelmia neuvottelusaralta

Neuvottelusaralla mieleen jääneitä tapahtumia on paljon. Palkkausjärjestelmään saadut parannukset -80 luvun lopulla niistä keskeisimpänä. Yhteistyössä molempien öljynjalostamoiden ammattiosastojen kanssa muutoksia työstettiin parisen vuotta ennen TES:een saatuja kirjauksia. Työehtosopimus oli katkolla omana pääluottoaikanaani muutamana kerran. Päällimmäisenä niistä on jäänyt mieleen TES-neuvottelut, joissa sain olla mukana ns. ”Nesteen nurkassa”. Muistin syövereistä löytyy monet ”pääkonttorineuvottelutkin” joita käytiin myös rinnan TES-neuvottelujen kanssa. Välillä siellä oli koviakin vääntöjä.

Edelleen mielenkiintoisia asioita, joiden rakentelussa olen saanut olla mukana, olivat henkilöstörahoisto ja tuottavuus/tulospalkkiojärjestelmät. Kuin myös seisokkipalkkiojärjestelmä ja sen raamitukset, joita tänäkin päivänä sovelletaan. Kaikki nämä vaativat pitkäjänteisyyttä ja edellyttivät yhteistyökykyä kaikilta ammattiosastoilta, yhtiöltä ja neuvottelijoilta. Kyllä näissä kohtuullisen hyvin lopputuloksiin mielestäni päästiin. Niin, vaikka ainahan ne yleisesti ottaen ovat kompromisseja. Kumpikin osapuoli joutuu hivenen tinkimään jotta sopimukseen päästään. Ammattiosastomme rooli näissä kaikissa väännöissä on joka tapauksessa ollut keskeinen.

Neste aloitti ja Borealis jatko

Neste panosti kemianteollisuuden omistusaikanaan. Tosin ehkä enempäänkin olisi pystynyt ilman

Seuraavalle sivulle

Edelliseltä sivulta

harrastettua rönsyilyä. Mutta kuitenkin. Pääluottamusmiehenäkin oli mukava olla, kun uutta porukkaa lappasi taloon päivittäin kopin kautta työosastoille. Myöhemmin omistusjärjestelyjen myötä huoli investointitahdin hyytymisestä ja sen vaikutuksista työpaikkoihin valtasi ajatuksia. Jukka Viinasen viimeinen puhelu allekirjoittaneelle omistusjärjestelyihin liittyen hälvensi epäluuloja. Viinanen kertoi varmistaneensa sen, että PE2 investointina viedään maaliin asti. Tämä oli hyvä viesti tulevaisuuden kannalta. Ja olihan se jonkinlainen palkinto ammattiosastolle kun olimme PE2:n puolesta puhuneet kaikilla mahdollisilla areenoilla. Myöhemmin olemme saaneet huomata, että Borealis on panostanut Porvoon laitoksiin ja myös PE2 on saanut siitä osansa. Toivon mukaan panostukset Porvooseen jatkuvat myös tulevaisuudessa.

Henkilöstöedut ennen ja nyt

Mikä sitten jäi vaivaamaan Borealoksen perustamisen myötä menetettyinä henkilöstöetuuksina? Ehkä merkittävin niistä oli henkilöstörahasa. Sen parissa kun itsekin jonkin verran tuli puuhasteltua. Nykyinen tulospalkkioidjärjestelmä toimii vaihtelevasti. Suurin ongelma lienee se, että matriisien tekijöihin ei juurikaan päästä vaikuttamaan. Ne kun saaneellaan pääkonttorin suunnalta. Tai ainakin näin meille annetaan ymmärtää. Takavuosina sisältöihin pääsi sentään jonkun verran vaikuttamaan. Hyvä maininnan arvoinen asia nykytilanteessa on kuitenkin konsernilta saatu palkitseminen huipputuloksen myötä, vaikka se nyt ei sopimus pohjaista

olekaan. Tämän kevään bonuksena saamamme tonni siitä yhtenä hyvänä esimerkkinä.

Vuorotyöntekijöiden asioita

Keskeytymätöntä kolmivuorotyötä tekevien työajat ovat olleet omana luottoaikanaani esillä aika ajoin. Olin mukana kun neuvoteltiin siirtymisestä 4-vuorjärjestelmästä 5-vuorjärjestelmään. Tällä systeemillä pärjättiin liki pari vuosikymmentä kunnes porukat PE2:lla lähtivät ajamaan 12 h-järjestelmää. Voimalaitoksella systeemi oli jo käytössä, joten saimme heiltä asiantuntija-apua. Samoin jalostamon suunnalta Toni Laiho kävi kertomassa kokemuksiaan järjestelmästä. Siitä sitten päästiin neuvottelemaan. Pitkän yrittämisen jälkeen saatiin neuvottelutulos, jonka pohjalta sitten lähdettiin kokeiluun. Onnistuneelle lopputulokselle merkittävän panoksen yhtiön edustajana antoi Salla Roni-Poranen. Silloisella henkilöstöpäällikkö Kilpiäisellä oli myös rakentava asennoituminen käydyissä neuvotteluissa. Tuomisen Hannun kanssa niin ikään yhteistyö oli mutkatonta. Tänä päivänä 12h on käytössä koko Borealoksen alueella sekä materiaalinkäsittelyn pakkauksessa. Hyvä näin. Ei taida montaakaan 8 h haikailijaa olla enää talossa?

Edunvalvonnan nykytila

Edellä oli vähän luettelomaisesti muutamia keskeisiä asioita joissa on tullut sählättyä mukana. Reiluun kolmeen kymmeneen luottovuoteen mahtuu sen verran paljon asioita, ettei niitä Virikkeen sivuille saisi mahtumaan vaikka haluaisikin.

Jos loppuhuipentumana ana-

lysoisi kuitenkin ensin edunvalvonnan nykytilaa, aloittaen vaikkapa liittotasolta: Siellä tuntuu tällä hetkellä olevan pääpaino suurliiton rakentamisessa. Henkilökohtaisesti vähän vierastan tätä suurliittohanketta. Öljyn sopimusalan painoarvo oli parempi esimerkiksi Kemian Työntekijäin Liiton aikoina. Mitä suurempi liittokokonaisuus on, sitä varmimmin omat sopimustavoitteet eivät toteudu. Tai ainakin niistä joutuu tinkimään. Jos suurliitto toteutuu, niin kuin näyttää, on sopimusalamme sisällä syytä entisestään lisätä ja parantaa yhteistyötä. Ensimmäinen koetinkivi lienee syksyn sopimuskierron, johon toivon mukaan panostetaan kunnolla! Työnantajien nokkamiesten puheet ja teot ovat olleet viime aikoina sillä tasolla, että syksyllä tulee käydä kunnan tavoitteilla neuvottelupöytään. Ehkä tällä kertaa pitäisi ottaa opit lahden toiselta puolelta. Siellä neuvotellaan palkankorotuksista, kun meillä puolestaan nöyristellään ja annetaan siimaa työnantajille vuodesta toiseen. Siiman antaminen on lopetettava ja neuvoteltava kunnan palkankorotukset ostovoiman turvaamiseksi.

Ja sitten työpaikkatasolle, jossa edunvalvontaa raamittaa yhtiön edustajien asenne käsiteltäviin asioihin. Kiky siitä hyvänä esimerkkinä. Yhtiön edustajien asenne on ollut hyvin kylmäksikoista. Yhtiö tekee huipputulosta ja samalla vähättelee työntekijöidensä toimintaa. Vuorotkin kuulemma vaihdetaan portilla. Viimeisin veto oli nämä tulevan seisokin henkilöstöasiat. Yhtiö korostaa niissä direktio-oikeuttaan eli saneluhaluaan. Näinkö sitä ajatellaan motivoitavan porukkaa seisokissa. Outoa henkilöstöpolitiikkaa.

Jotkut vanhoista jutuista hymyilyttävät

Kiitos yhteistyöstä kaikille

Näin lopuksi haluan kiittää kaikkia niitä joiden kanssa vuosikymmenien aikana olen voinut ja saanut yhteistyötä tehdä. Monet heistä ovat jo talon ulkopuolella. Nesteen ajoilta mieleen jäävää yhteistyötä oli Järvelän Ramin ja Paajasen Pentin kanssa. Yhteistyö oli mutkatonta ja yhteydenpidot melkein pä päivittäisiä. Liittotason osalta silloisista puheenjohtajista Heikki Pohjan kanssa yhteistyö toimi hyvin ja apua tuli aina kun tarvittiin. Samoin sopimusalamme silloisen työehtosihteerin Tapio Paanasen kanssa yhteispeli su-

jui hyvin. Kun esimerkiksi juttuja riitautettiin, niitä ei jätetty hautumaan, vaan Tapsa huolehti, että ne etenivät. Ammattiosastomme puolella luonnollisesti kaikkien pääluottojen kanssa asiat ovat hoituneet. Samoin on puheenjohtajien kanssa, joita tässä matkan varrella on vaihtunut muutaman kerran. Varapääluottojen kanssa homma toimi myös hyvin. Niin Outilan Heikki kuin Muhosen Timppakin olivat asiaosaajia parhaimmasta päästä. Osastomme kynämiehen Lindqvistin Hannun kanssa on yhtä köyttä vedetty aina ja tulen aina muistamaan ne lukuisat neuvottelut ”Kaalitehtaan”

asioista. Siellä oli välillä humoristisiakin tilanteita, joita on mukava muistella. Nesteen aikaisista yhtiön edustajista Raimo Vidmanista ja Pirkko Rasista ei myöskään ole huonoja muistoja. Mitä nyt kynät joskus nurkkaan lentelivät, kun menin esittämään työntekijöiden vaatimuksia. Se kuului asiaan siihen aikaan. Neste Chemicalsin aikana yhtiön korkeimmasta johdosta maininnan ansaitsee Jukka Viinanen. Viinanen oli suora ja antoi arvon myös ammattiosastolle. Omistusjärjestelyjen yhteydessä näkisin Viinaseen roolin keskeiseksi investointien ja näin työpaikkojen turvaamisen osalta. Jouko Leskisen ansioksi näkisin ensimmäisen vuosibonus saannin, josta kävimme hänelle pyyntöme esittämässä. Neste Chemicals teki tuolloin huipputuloksen. Omalla työpaikallani PE2:lla olen parinkymmenen luottovuoden aikana saanut harrastaa toimeentuloa muutaman päällikön kanssa. Kaikkien kanssa olen toimeen tullut ja siitä tietysti kiitos. Suurin kiitos kuuluu kuitenkin työntekijöille, jotka ovat mahdollistaneet näin pitkän luottamusmiesuran niin pää- kuin osastojen luottamusmiehenä. Sillä tuella, jonka olen saanut, on näin pitkälle päästy. Tästä on nyt hyvä lähteä oloneuvoksen uralle. Santtu Salo jatkaa PE2:n luottamusmiehenä varamiehenään Oskari Kokkonen. Hyviin käsiin luottohommat jäävät. Sen olen jo lyhyessä ajassa saanut huomata. Pojilla on virtaa ja sitä oikeanlaista paloa jota luottohommissa tarvitaan.

Viimeinen yövuoro on näillä näkymin 13.8 Eli ei muuta kun kaikkea hyvää! Parempia työ- ja palkkaehtoja toivoen kuin myös niiden eteen kamppailuihin kannustaen:

Kari Koistinen
Kohta oloneuvos

Punkaharjun lomaosakkeet

Lomaosakkeiden 5 & 58:n vapaat kesäviikot / päivät ovat varattavissa varausjärjestyksessä kesäajalla 2017. Vapaita viikkoja löytyy tällä hetkellä.

Osake 5:n terassille on asennettu lasitus (kuva).

Ammattiosastomme jäsenille:

Kesäkauden hinnat: **220 € viikko, 100 € vkl tai 40 € vrk.**

Muut järjestäytyneet: Kulukorvaus lisätään edellä mainittuihin hintoihin; **80 € viikko, 40 € vkl tai 20 € vrk.**

Viikkovuokrauksen vaihtopäivä on perjantai (klo 14). Viikkovuokraukset ovat etusijalla viikonloppu- ja päivävuokrausta. Osaston työssäkäyvät jäsenet ovat etusijaisia ennen eläkkeellä olevia ja muita järjestäytyneitä (lopullinen vahvistus n. 2 vko ennen varausta). Varaaja tulee saamaan tietopaketin/laskun ennen varausaikaa. Avainhuollon hoitaa Matkailukeskus Harjunportti. Nouto/palautus lomakeskuksen vieressä sijaitsevasta huoltoasema/ravintolasta.

Siivous kuuluu vuokraajalle (itse tai palvelun osto infosta). Tupakointi on kielletty molempien loma-asuntojen sisätiloissa. Osake 5:een on eläinten vieminen ehdottomasti kielletty.

Tiedustelut ja vuokrausanomukset:

Pasi Mäntysaari, Borealis konttori,
puh. 3048, 050-379 4050

Ajankohtainen lista vapaista viikoista ja muuta tietoa:

H-asema / project / borealis / pekema / loma / Kuvia ja linkkejä Punkaharjun lähiseutuihin ja tapahtumiin:

Ammattiosaston kotisivu:

www.pekemantyontekijat.fi / Punkaharju

Ja sitten Vappua juhlistamaan!

Ay-juristi, KTP:n puheenjohtaja Mikko Vartiainen on usein vappuna nähty puhuja vakaumuksensa puolesta kaatuneiden haudalla. Kuvassa kukkien lasku 1.5.2015. Myös tänä vuonna Porvoon hautausmaan tapahtuma toteutuu.